

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. G.**,

oskarżonej z art. 212 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 29 kwietnia 2024 r.

wniosku obrońcy z urzędu o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

na podstawie § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 6 i § 20 oraz § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 30 listopada 2018 r. (j.t.: Dz.U. z 2023 r. poz. 2631)

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G., Kancelaria Adwokacka w T., kwotę 2.587,48 zł (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt siedem złotych i czterdzieści osiem groszy) – w tym 23% podatku od towarów i usług – tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej M. G. przed Sądem Najwyższym i poniesionych niezbędnych wydatków adwokata ustanowionego z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 28 listopada 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego, zarejestrowana w repertorium „KK” pod

sygn. V KK 516/22, którą popierała adw. M. G. – obrońca z urzędu oskarżonej M. G.. Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2024 r. Sąd Najwyższy uwzględnił kasację i uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 lipca 2022 r., sygn. akt VI Kzw 454/22 oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 6 maja 2022 r., sygn. akt VI Ko 97/22 i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. postępowanie umorzył, zaś kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne obciążył Skarb Państwa.

Na rozprawie kasacyjnej w dniu 4 kwietnia 2024 r. (k. 72) oraz w piśmie z dnia 5 kwietnia 2024 r. adw. M. G. (data prezentaty Sądu Najwyższego 10 kwietnia 2024 r.) (k. 79) wniosła o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zgodnie ze złożonym spisem kosztów, wskazując w nim następujące kwoty: 1.200 zł tytułem stawki minimalnej (opłaty) zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przy uwzględnieniu wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. sygn. SK 66/19 i z dnia 20 grudnia 2022 r. sygn. SK 78/21, 240 zł tytułem podwyższenia opłaty o 20% za każdy następny dzień rozprawy zgodnie z § 20 ww. rozporządzenia, tj. łącznie 1.440 zł plus należny podatek VAT przy stawce 23% -1.771,20 zł oraz 816,28 zł tytułem kosztów dojazdu obrońcy do Sądu Najwyższego w Warszawie na dwa terminy rozpraw w dniach: 11 stycznia 2024 r. i 4 kwietnia 2024 r. zgodnie z kalkulatorem kosztów paliwa, przy przyjęciu: odległość na trasie T. – W.- T. trasą [...] - 782 km x 2 = 1564 km; średnie spalanie samochodu osobowego C. poj. 1,6 cm³ - 7,5l/100; cena paliwa na stacjach O. w dniu 4 kwietnia 2024 r. – 6,62 zł; ilość osób podróżujących – 1, co dało końcową kwotę w wysokości 2.587,48 zł. Oświadczyła przy tym, że koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek adwokata M. G.1, obrońcy z urzędu oskarżonej M. G. jest zasadny i należało go uwzględnić — z uwagi na fakt, że adwokat jako wyznaczony obrońca z urzędu reprezentowała oskarżoną M. G. na dwóch terminach rozprawy kasacyjnej w dniach: 11 stycznia 2024 r. i 4 kwietnia 2024 r. (zob. protokoły rozprawy k. 45 i k. 72), poniosła niezbędne wydatki związane z dojazdem do Sądu Najwyższego z

miejsca prowadzenia działalności gospodarczej (miejscowości T.) na wskazane terminy rozprawy, a wynagrodzenie z tytułu udzielenia pomocy prawnej z urzędu nie zostało przez kogokolwiek uiszczone choćby w części.

Zgodnie z treścią § 17 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu tj. z dnia 30 listopada 2018 r. (j.t.: Dz.U. z 2023 r. poz. 2631), za obronę przed Sądem Najwyższym, opłata wynosi 600 zł, jednak przy uwzględnieniu wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. sygn. SK 66/19 i z dnia 20 grudnia 2022 r. sygn. SK 78/21, wynosi ona 1.200 zł. W myśl zaś § 20 ww. rozporządzenia, w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%, co daje łącznie kwotę 1.440 zł. Jednocześnie z § 4 ust. 3 Rozporządzenia wynika, że opłatę podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług, którego stawka wynosi obecnie 23%, co nakazuje przyjęcie kwoty 1.771,20 zł. Należy przy tym uwzględnić poniesione przez obrońcę niezbędne wydatki oszacowane na kwotę 816,28 zł stanowiące koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa zgodnie z treścią § 2 pkt 2 ww. rozporządzenia.

Sąd Najwyższy uwzględniając wniosek przyznał adw. M. G. żadaną kwotę 2.587,48 zł powiększoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej M. G. przed Sądem Najwyższym oraz poniesionych niezbędnych wydatków adwokata ustanowionego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]

